

Član sam SDA od kraja 1991.godine i izabran sam u Izvršni odbor MZ III-će MZ SDA. Kasnije sam postao član Kriznog štaba za N.Pazar.čiji je komandant bio Ahmetović Soko. Na tim sastancima pored komandanata kriznih šta ova grada prisustvovali su komandanti mesnih zajednica,odnosnā štabova u tim MZ. Mislim da je Etemović Džemail bio član Glavnog štaba grada i Gl.štaba za Sandžak. Krizni štabovi su postojali za svaku MZ u gradu i za sela Mur i Trnava,kao i za seoske MZ. Sastanke smo održavali po kafečajnicama i na njima smo se dogovarali da formiramo paravojne jedinice,da bi se branili od Šešeljović četnika, koji su navodno hteli da napadnu grad. Lično znam da je za svaku MZ organizovana,ili trebalo da se organuje sanitetska služba od jednog ili dva lekara,četiri do pet med.sestara,pozadinska odeljenja od 15-20 ljudi,služba veze,kurirska služba,služba za evakuaciju, diverzantske grupe, od po tri člana,grupe za zaštitu objekata od značaja i da se u nekim zajednicama formira obezbedjenje nešto poput milicije. Planirano je i realizovano formiranje grupe zv.10+1 Ja sam u svojstvu Komandanta Kriznog štaba III-će MZ imao zaduženje da formiram sve jedinice i službe koje sam napred naveo. Formirao sam grupu od tri lica za diverzije a to su Crnovršanin Redžep,Breković Meho i Šantić N. čiji je nadimak "Krkko" Za moju MZ postojao je plan evakuacije stahovništva i to iza upravne zgrade Minela,pa levom obalom reke Raške,preko naselja Jakljić i Levom levom obalom Jošanice do Mura. Diverzante je obučavao i materijalno snabdevao Etemović Džemail. Ja sam u mojoj MZ formirao jedan vod od 10-15 ljudi,koji je imao zadatak da štiti Radio stanisu Novu poštu,apoteku kof Autobuske stanice,autobusku stanicu od Šešeljovih četnika. Vod je trebalo da se naoruža ali ga ja nisam naoružao. Meni je Etemović Džemail dao jednu automatsku pušku sa 30 metaka a još 30 sam kupio na crno od Zilkić Safeta. Od mebe je traženo da dam 10 vojnih obveznika radi obuke u Tursku a ja sam dao samo dva i Crnovršanin/Crnišanin Jusuf i Besim,koji su i otišli na obuku početkom febr.1993.a vratili se krajem marta 1993.god.iz Turske. Ne znam čijim parama je plaćena obuka.Njih su u Turskoj posetili Ahmetović Soko i Ugljanin Fadil na 10 dana pred laska-povratka iz u Tursku. Ugljanin Fadil je bio član Gl.štab tako da su On, Ahmetović Soko i Ahmetović Džemail odlučivali o svemu. Planove obuke,evakuacije i druge planove radio je Etemović Džemail. Ja verujem da je Fadil Ugljanin crtao te planove i skic

je tamo bilo 30-40 lica iz N.Pazara, 20 iz Sjenice i 1-2 iz Tutina. Lica na obuci u Turskoj nisu primali platu a došlo je do sukob-a izmedju Štaba i obučavanih lica, jer je bilo po, 20DM za plaća-nje porodicama čiji su članovi na obuci u Turskoj. Takodje su po-rodice morale biti obezbedjenje životnim namirnicama. Zadnja gru-pa za obuku u Turskoj otišla je 20 aprila ove godine i to oko 10-12 lica. Ja sam trebao da idem na ubuku, ali sam svoj neodlazak pravdao navodnom bolešću. Kritikovan sam što iz moje MZ ide malo lica na obuku, kao i zbog loše organizacije u Štabu. Iz moje MZ bilo je ukupno tri lica na obuci od kojih je tri poslao Gračanin Šefčet-Šeka, bez mog znanja.

Položinom 1992.godine ulogu Ahmetović Sokola preuzeo je Fadil Ugljanin, jer je Soko bio zauzet poslovima u Kriznom štabu Sandža-ka. U prostorijama gde sam stanovao ukupno su održana tri satanka članova Štaba. Nije mi ništa poznato o eksplozivu u zgradi stare Centrale niti o eksplozijama izvedenim pred Ramazan i Bajram. Ključ od stare Centrale imao je Etemović a ne ja. Kajem se za ovo što sam uradio i ako nisam bio ugrožen od bilo koga. Finansiranje svih posloga išlo je preko Ahmetović Sokola.

